

благоволихте да мя увѣдомите, че ще ми позволите, ако си обѣщаіж на честно слово, че нѣма да агитирамъ противу князя, нити противу Русситѣ. Азъ ся отказахъ на таквозъ условие да дойдѣ, не защото съмъ агитиралъ или искахъ да агитирамъ; но, защото Вы тогава ся памирахте въ таково врѣме, щото лесно можахте да повѣрувате, че съ идванието си азъ може да ви побѣркамъ въ домогванията и усилията ви да наредите работытѣ въ Българії, споредъ както Вы съмѣтате за по-добрѣ. Да ви пречіж и да ви побѣрквамъ работытѣ азъ не желаіж, напротивъ гледамъ какъ по-скоро да направите прѣдлежащите опыты въ домогванията си, за да можете часть по-скоро да дойдите до убѣждение и да ся увѣрите, че не е тозъ путь по който ще можете да постигните онова що желаете, ако то е щастието и благодеинствието на Българії. Азъ все продължявамъ и до тозъ чаръ да ся лъжіж съ надеждѫтѣ, че ако не другъ, а то нашите освободители, Русситѣ ще могатъ единъ денъ да ся убѣдятъ въ неправилностътѣ на възгледъ тѣ си и въ несправедливостътѣ на дѣйствията си въ Българії, ще познаѣтъ заблуждението въ което злонамѣренно сѫ въведенъ и ще ся повърниятъ на единъ иѣ-правиленъ и иѣ-исходенъ путь. Азъ ся не стѣснявамъ да кажіж, че твърдѣ много скрѣбѣж за това, дѣто тѣзи, които освободихъ отечеството ми съ грѣвътѣ си, вдавани на внушенията на хора своекорыстни, можихъ тѣй лесно да ся увлекѫтъ, за да ся взематъ да поддържатъ единъ реджимъ съвсѣмъ не въ ползъ на освободениетѣ отъ тѣхъ странѣ. Но отъ когато ви съмъ писалъ прѣднослѣдното си писмо, за което споменувамъ, до сега има, както рекохъ, повече отъ три мѣсeca и азъ прѣполагахъ вече тѣзи неудобства за идванието ми да сѫ ся прѣмахиiali и вы да нѣма що да ся боите отъ моите агитации. Наистинѣ, азъ обычимъ да ся изражявамъ въобще прямо и открыто въ сѫдѣнията си по каквото и да е работы; но тѣзи мои мирни заявления, които, да положимъ, може бы да направиж прѣдъ единого или другого отъ приятелитѣ си, не сѫ отъ естество да беспокоиѫтъ ни принца Батемберга, ни Васъ, когато Вы вече, право или не право, легално или не, успѣхте до единъ степень да понаредите ужъ работытѣ, споредъ както мыслите за по-добрѣ по планътъ си. Колкото за по-други, тѣй да кажіж, злокачественни агитации, мисляхъ че познанството ми съ Васъ, годинитѣ ми и характерътъ ми въобще, щѣтъ могатъ да отклонятъ отъ мене вся-